

POOR THINGS

AF MICHAEL LILLEGAARD LARSEN · 13. FEBRUAR 2024 · 4 MINUTTERS LÆSETID

Den originale filmskaber Yorgos Lanthimos vender tilbage med et surrealistisk brag af en film, der bringer noget nyt til det gamle Frankenstein-koncept samt en frygtløs og fræk præstation af Emma Stone.

Da Mary Shelleys klassiske gyserroman **Frankenstein** (1818) blev *public domain* for mange år siden, blev der åbnet op for muligheder for at fortolke den unikke historie på alternative måder.

En af dem var romanen **Poor Things**, der blev skrevet af den skotske forfatter Alasdair Gray tilbage i 1992. Gray tog den basale idé fra **Frankenstein** og gav den en feministisk twist.

Den særprægede roman fik den græske filmskaber Yorgos Lanthimos' opmærksomhed. Han forsøgte allerede i 2009 at filmatisere den, og var i kontakt med Gray, der dog desværre døde i 2019.

Poor Things-filmen tog dog sin tid, og det var også først med den store succes med sit satiriske periodedrama **The Favourite** (2018), at Lanthimos fik chancen for at lave den. Tidligere har grækeren skabt surrealistiske filmperler som **Dogtooth** (2009), **The Lobster** (2015) og **The Killing of a Sacred Deer** (2017).

Det var især Oscar-vinderen Emma Stone, der var med i **The Favourite**, der gjorde **Poor Things** (2023) mulig, idet hun spiller hovedrollen og er en af filmens producenter.

EN GENOPLIVET KVINDE MED ET SPÆDBARN'S HJERNE

Filmen lægger grumt og poetisk ud med en kvindes (Emma Stone) selvmord. Hendes lig bliver fundet af den grotesk vansirende læge Dr. Godwin Baxter (Willem Dafoe). Han genopliver hende, men har forinden udskiftet hendes hjerne med den, der tilhørte hendes ufødte barn! Resultatet er Bella – en voksen kvinde med et barns hjerne.

I starten er Bella som et barn, der ikke aner, hvad der er rigtigt eller forkert i livet. Hun ødelægger ting og slår folk i fjæset, når hun hilser på dem! Med tiden udvikler hun sig med hastighed og kan forme hele sætninger, men stadig med total mangel på takt og tone, hvilket resulterer i mange af filmens sjove scener.

Da Bella opdager sex for første gang, bliver hun draget af den sleske og perverse advokat Duncan Wedderburn (Mark Ruffalo) og tager på et frækt eventyr sammen med ham, hvilket bekymrer Dr. Baxter og hans assistent Max (Ramy Youssef).

Snart ville Duncan ønske, at han havde taget højde for Bellas vilde udskejelser på deres rejse, for hun er som en ustyrlig naturkraft, når hun følger sine lyster...

EN FRYGTLØS EMMA STONE

Emma Stone har udviklet sig til en af sin generations bedste skuespillerinder, siden hun gjorde sit indtog med komedier som **Superbad** (2007) og **Zombieland** (2009). Med tiden viste hun også flair for drama med film som **Birdman** (2014) og **La-La Land** (2016), som hun vandt sin Oscar for.

Samarbejdet med Yorgos Lanthimos har gjort noget markant for Stone som skuespiller, idet det har åbnet op for en frygtløs tilgang til faget.

Det så man allerede i den groteske magtkamp mellem hende og Rachel Weisz i **The Favourite**, hvor det ikke gik stille af sig med brug af sex som våben for at opnå en højere magtposition.

Netop det seksuelle er også på spil her i **Poor Things**, det endda på en meget grafisk facon, dog uden at blive pornografisk.

Nogle kritikere udtrykte negative holdninger til filmens brug af sex, men de lød også som om at de aldrig havde set en decideret pornofilm før i deres liv. Sexscenerne i **Poor Things** er lavet med stil og pirrende nok til at have den ønskede virkning for historien.

Stone topper sig selv med rollen som Bella og viser en vildskab, som overgår hendes figur i **The Favourite**. Hun formår at vise Bella som et frisindet væsen, der uden skam udforsker og udfordrer sine omgivelser med et barns fascination og senere med en voksen kvindes opfattelse af at være sig selv.

På birolle-fronten er Mark Ruffalo filmens helt store overraskelse som Duncan, da man aldrig har set ham på denne her måde før. Det er så langt væk fra hans periode som Bruce Banner/Hulk i Marvels univers, og det er kun godt at se.

Willem Dafoe som Dr. Baxter er en fantastisk variant af Victor Frankenstein, og Dafoe formår at spille sin figurs groteskhed og faderlighed på en balanceret måde.

EVENTYRLIG RETRO-FUTURISME

Poor Things er en visuel nydelse fra start til slut. Vi ser verden fra Bellas forunderlige perspektiv, så hendes omgivelser er surrealistiske at se på.

Scenografien fik mig til at tænke på den retro-futuristiske verden, man så i Jean Pierre Jeunet og Marc Caros kultklassiker **La cité des enfants perdus** (De fortabte børns by, 1995), men også på den måde, Tim Burton og Wes Anderson bruger kulisser på i deres film for at skabe en alternativ og fantasifuld verden.

Kulisserne har en teatralisk kvalitet, og det er rart til en forandring at se den slags verdener blive virkeliggjort på den gammeldags måde uden den store brug af computerskabte effekter.

Robbie Ryans fotografering er med til at fuldende filmens flotte udtryk med skiftede brug af sort/hvid og farvestrålende billeder. Hvert billede fra **Poor Things** er et værk i sig selv.

FABELAGTIG BRUG AF FRANKENSTEIN-KONCEPTET

Poor Things er en fantastisk mærkelig film, som føles som et mirakel i mængden af film, der mere og mere føles så politisk korrekt, at det tager livet af frygtløse visioner på filmfronten.

Filmens brug af Frankenstein-konceptet er en fornøjelse, og det kvindelige tag på det er friskt og modigt.

Yorgos Lanthimos og Emma Stone udgør et stærkt makkerpar, og faktisk har Lanthimos og Stone endnu en film på vej, antologifilmen **Kinds of Kindness**, som måske får premiere i år.

De to skal være mere end velkomne til at skabe flere filmperler i den nærmeste fremtid.

Titel: Poor Things

Instruktør: Yorgos Lanthimos

Manuskript: Tony McNamara efter Alasdair Grays roman **Poor Things**

Cast: Emma Stone (Bella Baxter/Victoria Blessington), Mark Ruffalo (Duncan Wedderburn), Willem Dafoe (Dr. Godwin "God" Baxter), Ramy Youssef (Max McCandles), Christopher Abbott (Alfie Blessington), Jerrod Carmichael (Harry Astley)

Foto: Robbie Ryan

Klip: Yorgos Mavropsaridis

Musik: Jerskin Fendrix

Spilletid: 142 minutter

Sprog: Engelsk, fransk

Produktionsland, år: USA/UK/Irland, 2023

Anmeldt i nr. 219 | 13/02/2024.

Stikord: Frankensteins Monster

MICHAEL LILLEGAARD LARSEN

SENESTE INDLÆG

Michael Larsen. Michael er 27 år gammel, bor i Ørbæk på Fyn og har en baggrund som webintegrator. Han har tidligere skrevet for onlinemagasinerne Connery.dk og OnFilm.dk. Michael er tosset med film, filmmusik, tegneserier og bøger, og han elsker at skrive om det for andre nørder som sig selv.